

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค๑๑๖)/๒๕๔๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาง
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดบุรีรัมย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำแหน่งนักวิชาการพัฒนาชุมชน ๖ ว มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๗ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ทั้งหมด

จังหวัดบุรีรัมย์มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ แจ้งเปิดเผยรายงานการสอบสวนทางวินัย และบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลของฝ่ายผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ ปาก แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อและข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวพยานคนอื่น ๆ ไว้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจังหวัดบุรีรัมย์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นาง ราชฎรหมู่ที่ ๑ ตำบลสมแวง อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๗ ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่ออธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ในการรับซื้อฝักที่ดิน กรมการพัฒนาชุมชนตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเชื่อว่าผู้อุทธรณ์มีเจตนาฉ้อโกงทรัพย์สินของนาง ไปเป็นประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่นโดยมิชอบ กรณีอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการและหน่วยงานอย่างร้ายแรง พฤติกรรมของผู้อุทธรณ์มีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงให้จังหวัดบุรีรัมย์พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ จังหวัดบุรีรัมย์มีคำสั่งที่ ๑๗๘๘/๒๕๔๗

/ลงวันที่ ...

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค๑๑๖/๒๕๔๘

ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ และคำสั่งที่ ๒๙๙๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยสอบสวนแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ตามที่ถูกร้องเรียนเป็นการดำรงตนไม่เหมาะสมในการเป็นข้าราชการ ทำให้สังคมดูหมิ่นเกลียดชังเกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของตนเองและเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ตำแหน่งหน้าที่ราชการ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วตามมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จังหวัดบุรีรัมย์ จึงมีคำสั่งที่ ๑๒๗๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๘ ลงโทษผู้อุทธรณ์ โดยให้ตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน และมีหนังสือ ลับ ที่ บร ๐๐๑๘/๓๕๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๘ แจงผลการดำเนินการทางวินัยให้อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชนทราบพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน ๒๐ รายการ ผู้อุทธรณ์อ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการพิจารณาลงโทษทางวินัย จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย แต่จังหวัดบุรีรัมย์ได้เปิดเผยให้เพียงรายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ ปาก โดยปกปิดชื่อพยานและข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวพยานคนอื่น ๆ ไว้ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้จังหวัดบุรีรัมย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งหมด

ผู้แทนจังหวัดบุรีรัมย์ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า จังหวัดบุรีรัมย์ยินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ทั้งหมดจำนวน ๒๐ รายการ แต่ขอปกปิดชื่อพยานและข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวพยานไว้ เนื่องจากพยานเป็นผู้ที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตพื้นที่เดียวกันกับผู้อุทธรณ์ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดีกว่าคนอื่น ๆ ในพื้นที่ และญาติของผู้อุทธรณ์ส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการอยู่ในพื้นที่เดียวกับพยาน หากมีการเปิดเผยชื่อพยานอาจทำให้มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหาย และอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

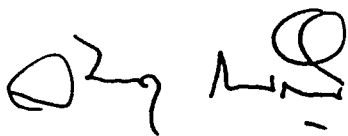
ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า การที่จังหวัดบุรีรัมย์เปิดเผยรายงานการสอบสวนทางวินัยโดยปกปิดชื่อพยาน ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่อาจตรวจสอบหรือรู้ว่าพยานเป็นใคร เกี่ยวข้องอย่างไร ไม่อาจโต้แย้งหรือแสดงเหตุผลเพื่อหักล้างน้ำหนักพยานบุคคลนั้น ๆ ได้ จึงต้องการให้เปิดเผยชื่อพยานและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้การสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว จึงย่อมมีเหตุผลอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้

คำวินิจฉัย ที่ สค๑๑๖/๒๕๔๘

เพราะมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรงในการที่จะนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของตนต่อไป สำหรับประเด็นที่ขอให้เปิดเผยชื่อพยานนั้น เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยโดยพิจารณาจากพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ในการรับซื้อฝากที่ดินที่ก่อให้เกิดการโต้แย้งสิทธิจนมีการร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชา มิได้วินิจฉัยโดยรับฟังคำให้การพยานบุคคลเป็นหลัก พยานเป็นราษฎรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เดียวกันกับผู้อุทธรณ์และมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่าผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยชื่อพยานอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อพยานได้ และหากให้มีการเปิดเผยชื่อพยานก็อาจคาดหมายได้ว่าในภายหน้าประชาชนอาจจะไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิด เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเปิดเผยชื่ออันจะทำให้ตนได้รับอันตรายได้ และเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยชื่อพยานจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่องหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูล ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการให้เปิดเผยชื่อพยานเพื่อการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย และการคุ้มครองพยานบุคคลกรณีนี้แล้ว เห็นว่าการที่จังหวัดบุรีรัมย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดชื่อพยานและข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงพยานตามมาตรา ๑๕ (๔) นั้น เหมาะสมแล้ว

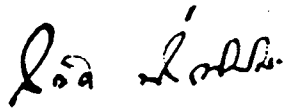
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้จังหวัดบุรีรัมย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ใช้ดุลพินิจลบ ตัดทอน หรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ลายมือชื่อ ตำแหน่ง รวมทั้งข้อความอื่นใดที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวผู้ให้การเป็นพยานได้

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

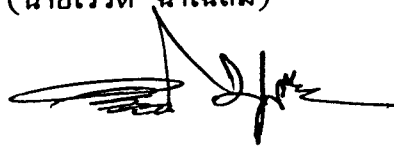
หัวหน้าคณะที่ ๔

คำวินิจฉัย ที่ สค๑๑๓/๒๕๔๘

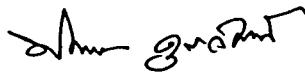
(นายเรวัต จำเริญ)

กรรมการ

(นายดำรงค์ บุญเย็น)

กรรมการ

(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

กรรมการ

(นายจ่านง เจริญฉัตร)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวน